

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Johan Vanhauwaert

tegen

De Weekbode en mevrouw Caroline Roose, journaliste

Met een brief van 12 mei 2009 dient de heer Johan Vanhauwaert klacht in tegen De Weekbode en journaliste Caroline Roose. Aanleiding is de berichtgeving over de bijeenkomst van de gemeenteraad van Menen in De Weekbode van 1 mei 2009.

Met een brief van 7 september 2009 antwoordt hoofdredacteur Jan Gheysen, ook namens Caroline Roose, op de klacht. Klager repliceert hierop met een brief van 23 september 2009. Beide partijen hebben laten weten dat ze afzien van een hoorzitting. De rapporteringcommissie van de Raad voor Journalistiek heeft het dossier onderzocht en besproken op een bijeenkomst van 5 november 2009.

FEITEN

Klager is gemeenteraadslid in Menen. Op de gemeenteraadszitting van 27 april 2009 stelt hij meerdere mondelinge vragen aan het gemeentebestuur. In twee artikelen in De Weekbode van 1 mei 2009 brengt Caroline Roose verslag uit van de bijeenkomst, maar ze vermeldt daarin niet de vragen die door klager werden gesteld. Wel wordt in een kort bijkomend artikel melding gemaakt van een grapje dat over klager gemaakt werd door een ander gemeenteraadslid.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat De Weekbode een onvolledig en partijdig verslag heeft gebracht van de gemeenteraadszitting, en dat de journaliste de waarheid heeft genegeerd. In het artikel worden de tussenkomsten van klager niet aangehaald. Toch hadden ze betrekking op belangrijke beleidskwesties. Volgens klager geeft de journaliste daardoor blijk van ofwel ondeskundigheid, ofwel partijdigheid. Klager vindt het typerend dat het artikel wel ingaat op commentaar dat andere gemeenteraadsleden hebben gemaakt over hem en over een collega. Volgens hem bewijst dit de vooringenomen manier waarop De Weekbode sedert 2000 over hem bericht. Klager heeft ook al zijn beklag hierover gemaakt bij de hoofdredacteur van de editie Leie van het weekblad, maar zonder resultaat.

De Weekbode noemt de klacht onontvankelijk omdat klager geen specifieke fouten aanwijst, zodat het onmogelijk is om zich ertegen te verweren. De klacht is eveneens onontvankelijk omdat klager niet eens genoemd wordt in twee van de drie artikelen, en dus geen rechtstreeks belang kan aanvoeren. De Weekbode wijst erop dat klager blijkbaar verkeerde verwachtingen heeft ten aanzien van het genre berichtgeving dat het weekblad brengt. Het is immers niet de bedoeling om de debatten in de gemeenteraad te notuleren, wel om een beeld te geven van de sfeer tijdens de zitting, daarin begrepen pittige details over de gedragingen van en verhoudingen tussen de gemeenteraadsleden. Klager beweert trouwens niet dat de berichtgeving onjuist was, aldus nog De Weekbode.

BESLISSING

Van een journalist die verslag uitbrengt over een zitting van de gemeenteraad, kan niet worden verwacht dat zij of hij er een integrale weergave van brengt. Het staat de journalist vrij om in de berichtgeving een selectie te maken van de gebeurtenissen en tussenkomsten die zij of hij relevant acht. In deze zaak is er geen aanwijzing dat de journaliste hierbij een beroepsethische fout heeft gemaakt.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond

Brussel, 12 november 2009